

9/1-61

(8)

Suomen Radiosähköttäjäliitto ry.
Helsinki.

Huomasin Merimies-lehden syyskuun numerosta, että nyttemmin on annettu lopullinen päätös ahvenanmaalaisen Alert Steamship Ltd:n omistaman s/s "Alcerin" palkkakiistassa, mutta a.o. korvauksen ovat saaneet vain Merimies-Unionin jäsenet.

Allekirjoittanut toimi sähköttäjänä s/s "Alcorissa" ajalla 20/7-56 - 17/3 -58 ja olin siis palveluksessa silloin kun laiva riisuttiin sekä ulosmaksun yhteydessä kirjoitettiin miehistöluetteloon samanlainen varaus palkkasaatavasta kuin miehistöllekin kohdaltani. Tietävästi ainakin laivan silloinen II perämies Yrjölä, Niilo minun lisäksi päällystöstä esitti samanlaisen huomautuksen. Toiset oli varustaja jo ehtinyt pestata pois.

Haluaisin tiedustella olisiko allekirjoittanella enää mitään mahdollisuutta vaatia tai saada a.o. korvausta.

Rio de Janeiro 30 p:nä joulukuuta 1960.

Kunnioittavasti

Urpo Kormano

os: m.s "ATLANTA"

Oy Suomen Etelä-Amerikan Linja Ab
Et.Ranta 8
Helsinki.

Varh. 10/4-61

seen jonkun määrätyn laivan väen kanssa ja tällainen laiva on sitten k.o. osaston nimikkolaiva. He lähettävät kirjeitä laivalle — koko sen väelle tai miehistölle — ja saavat samoin laivasta. Mukava olisi tietenkin järjestää vierailuja laivalle sen saapuessa kotimaan satamaan. Lähinnä tulisivat kysymykseen suuremmat laivat. Nuoret olivat kovin innostuneita tällaiseen yhteistoimintaan. Ja varmaan ajatus tulee saamaan vastakaikua merimiesten keskuudessa. Tällainen yhteys antaa vaihtelua meren arkeen ja samalla tuo lähemmäksi aktiivimeriväkeä sitä nuorisoa, joka aikanaan tulee meriväkeksi.

Asiasta kannattaa keskustella laivoissa. Tulemme käsittelemään sitä vielä myöhemminkin.

N. Wälläri.

MERIMIEHET VOITTIVAT

Syksyllä 1958 riisui ahvenanmaalainen varustamo Alert Steamship Ltd omistamansa laivan s/s Alcorin liikenteestä ainakin talveksi. Laiva jätettiin Ruotsiin, jolloin laivaväki irtisanottiin ja päästökatselmoitiin sekä kotiutettiin. Varustamo kuvitteli, ettei sen tarvinnut ottaa merimieslain 34 §:ssä olevia korvausmääksiä, koska jäiden estäessä matkan Suomeen kysymyksessä oli "force majeure"-tapaus. Miehistö kääntyi Unionin puoleen, joka nosti syytteen varustamoa vastaan, joka kuitenkin oli ehtinyt "tehda" vararikon. Konkurssiassasiassa kuitenkin valvottiin merimiesten palkkasaatavia ja rahat talletettiin pankkiin odottamaan tuomioistuimen päätöstä. Marianhaminan raastuvanoikeus ratkaisi asian laivanvarustajan tahdon mukaisesti ja merimiehet hävisivät. Juttu vedottiin Turun hovioikeuteen, jonka ratkaisu oli toinen kuin Marianhaminan raastuvanoikeuden ja niin varustamo tuomittiin maksamaan korvaukset. Varustamo vetosi hovioikeuden päätöksestä Korkeimpaan oikeuteen, joka nyttemmin on vahvistanut hovioikeuden päätöksen. Näin ollen on seuraavilla s/s Alcorin väkeen kuuluneilla saatavissa Unionin toimistot seuraavat rahassummat:

Engblom, Pauli 48414:—, Eriksson, Sixten 56414:—, Fagerholm Rune 48414:—, Gustafsson Per-Ole 19214:—, Hautala Paavo 56414:—, Hellström Sven-Olof 33214:—, Hyvärinen Arne 36414:—, Jansson, Ruben 63514:—, Kankainen Esko 34814:—, Laukkanen, Eino 48414:—, Lindström Bertil 34814:—,

inleder brevväxling eller annan kontakt med besättningen på en viss båt och detta fartyg är sedan den ifrågavarande avdelningens vänbåt. De skriver brev till fartyget — till hela besättningen eller bara till manskapet — och får sedan svar från båten. Trevligt vore det förstås, om man kunde ordna besök ombord när fartyget anlöper hamn i eget land. Främst skulle då de större fartygen komma i fråga. Ungdomarna var väldigt intresserade av ett sådant samarbete. Och säkert kommer idén också att vinna genklang bland sjömännen. En sådan kontakt skulle skapa omväxling i enformigheten ombord och samtidigt skulle den närma den ungdom, som en gång blir sjöman, till sjöfolket.

Saken förtjänar diskuteras på båtarna. Vi återkommer till den senare.

N. Wälläri.

SJÖFOLKET VANN

På hösten 1958 upplade Mariehamn-rederiet Alert Steamship Ltd sitt ägandes fartyg s/s Alcor för vintern i Sverige, varvid fartygets besättning uppsades och avmönstrades, samt hemsändes. Rederiet ansåg, att man inte behövde beakta Sml. 34 §:s bestämmelser i detta fall då de ansåg att ishinder till Finland var ett "force majeure". Manskapet vände sig då till Sjömans-Unionen, som handtog saken och väckte åtal mot rederiet, som under tiden hade hunnit göra konkurs. Vid konkursutredningen bevakades emellertid dessa lönetillgångar, och pengarna deponerades i bank, i väntan på rättegångsutslag. Rådsturätten i Mariehamn dömde såsom rederiet ville, eller till sjöfolkets förlust, varför saken hänsköts till hovrätten i Åbo som var av annan åsikt än rådsturätten, och dömde rederiet att betala ersättningarna. Rederiet hänsköt emellertid målet till Högsta Domstolen, som numera stadfäst hovrättens utslag, och dömt ersättningarna till betalning. Alltså ha följande s/s Alcors besättning pengar att söka hos Unionen:

Nordström Erik 18514:—, Norrgård Olle 23014:—, Piispanen Arvo 48414:—, Puokkanen Erkki 67314:—, Purola Sakari 48414:—, Sipilä Tapani 48414:—, Svi-berg Tore 21214:—, Tetri Kalevi 48414:—, Thoman-der Gunnar 34814:—, Öhman Olof 48414:—.

TOIVO RYHÄNEN

Heinäkuun 9 päivänä kuoli Kankaan sairaalassa koneenhoitaja Toivo Ryhänen, synt. Taipalsaaressa 19. 9. 1902, vaikean sairauden murtamana. Unionin jäseneksi koneenhoitaja Ryhänen liittyi huhtikuussa 1941.

Vainajaa jäivät lähinnä kaipaamaan omaiset ja toveriipiiri. Rauha muistollesi.

V. Järvi.

Den 9 juli avled på sjukhuset i Kangas bruten av en svår sjukdom maskinskötarens Toivo Ryhänen, född i Taipalsaari den 19. 9. 1902. Medlem i Unionen blev maskinskötare Ryhänen i april 1941.

Den avlidne sörjes närmast av anhöriga och vänner. Frid över Ditt minne.

V. Järvi.

KUINKA KOMMUNISTIT VALTAAVAT JÄRJESTÖJÄ

1951 yrittivät eräät kommunistit apurineen vallata Merimies-Uniönin. Se yritys lyötiin takaisin ja kommunistien solut esiintyivät nyt peitetysti. Mutta merimiehet osaavat olla varuillaan heidän suhteensa. Muilla aloilla sen sijaan kommunisteilla on ollut menestystä. SAK:ssa he ovat saaneet liittolaisikseen niitä entisiä sosialidemokraatteja, jotka eivät päässeet sosialidemokraattisen puolueen johtoon 1957 puoluekokouksessa. Tappiostaan katkeroituneina he ensin sosialidemokraattiseksi oppositioksi itseään nimitettyään perustivat oman puolueen ja kun piskuisena ryhmänä eivät voineet saavuttaa minkäänlaisia valta-asemia, he liittyivät kommunisteihin. Täten he saivat yhden äänen enemmistön SAK:n johdossa ja alkoivat karkoittaa SAK:sta ei-kommunistisia toimitsijoita. Tämä yhteisrintama on sittemmin ryhtynyt hajoittamaan sellaisia ammattiliittoja, joissa eivät ole päässeet määrävään asemaan. Ensimmäinen hajoituksen kohde oli Autoalantöntekijäin liitto, josta irrotettiin kaikki sellaiset paikalliset osastot, joissa kommunistit ja n.s. simonistit eivät päässeet määrävään. Sen jälkeen, kun Puutyöväenliitto erosi SAK:sta, perustivat kommunistit simonistien kanssa uuden ammattiliiton puutyöväkeä varten. Perustava kokous pidettiin elokuun 7 päivänä 1960. Tähän kokoukseen oli lähetetty 56 paikallisesta osastosta yhteensä 79 edustajaa. Niistä 49 olivat kommunisteja. Edustettuina olleista 54 paikallisen osaston poliittinen asenne oli seuraava:

Valitsivat simonisteja	15	osastoa, yht.	jäsenm.	1 992
„ kommunisteja	35	„ „ „	„	4 083
„ kumpiakini	4	„ „ „	„	1 506
	54	„ „ „	„	7 581

Tämä osoittaa, että kommunisteilla on SAK:n alaisessa uudessa Puutyöväenliitossa vahva enemmistö ja he olisivat voineet tehdä edustajakokouksessa mitä tahtoivat. Mutta kommunistien taktiikkaan kuuluu, ettei kaikkia paikkoja miehitetä kommunisteilla. He valitsevat johtopaikoille myös muita, mutta vain sellaisia, joihin voivat luottaa ja jotka sitoutuvat toimimaan kommunistien määräysten mukaisesti. Niinpä uuden liiton puheenjohtajaksi valittiin simonistien mies, mutta tärkeälle sihteerin paikalle kommunisti, jonka käsissä on liiton varsinainen valvonta. Liittotoimikuntaan valittiin 6 simonistia ja 4 kommunistia sekä samassa suhteessa varamiehiä. Liittovaltuustoon, joka on korkein päättävä elin edustajakokousten välisenä aikana, valittiin 10 simonistia ja 8 kommunistia. Ellei edustajakokouksen kommunistisella enemmistöllä olisi ollut luotettavia takeita siitä, että riittävän moni simonisti on kommunistien käytettävissään, he eivät olisi antaneet simonisteille enemmistöä. Kukaan ei voi tietää, kuinka moni simonistina esiintyvä on todellisuudessa kommunisti, sillä kommunistit pitävät usein puolueensa ulkopuolella puolueen todellisia luottamusmiehiä, koska tällaisella harhautusmanöverilla usein

HUR KOMMUNISTERNA ERÖVRAR ORGANISATIONER

År 1951 försökte kommunisterna och deras medhjälpare erövra Sjömans-Uniönen. Det försöket blev tillbakaslaget och kommunisternas celler arbetade därefter förtäckt. Men sjömännen förstår att vara på sin vakt i fråga om dem. På andra områden däremot har kommunisterna haft framgång. I FFC har de till bundsförvanter fått de forna socialdemokrater, som inte lyckades komma in i det socialdemokratiska partiets ledning vid 1957 års partikongress. Förbittrade över nederlaget grundade de ett eget parti, som till en början gick under namnet "den socialdemokratiska oppositionen", men då de som den obetydliga grupp de var inte kunde erövra några maktställningar, gick de i förbund med kommunisterna. Härigenom fick de en rösts majoritet i FFC:s ledning och kunde fördriva de icke-kommunistiska funktionärer ur FFC. Denna enhetsfront företog sig sedan att upplösa sådana fackförbund, där de inte hade lyckats skaffa sig en bestämmande ställning. Det första föremålet för deras splittringssträvanden var Bilbranscharbetareförbundet, från vilka alla de lokalavdelningar, i vilka kommunisterna och de s.k. simonisterna inte lyckades skaffa sig bestämmanderätten, lösgjordes. Efter det att Träarbetareförbundet hade utträtt ur FFC, grundade kommunisterna tillsammans med simonisterna nytt fackförbund för träarbetarna. Det konstiterade mötet hölls den 7 augusti 1960. Till detta möte hade 56 lokalavdelningar sänd sammanlagt 79 ombud. Av dem var 49 kommunister. De 54 representerade lokalavdelningarnas politiska inställning var som följer:

Avd. som valde simon.	15	st medl. sammanl.	1 992
„ „ „ komm.	35	„ „ „	4 083
„ „ „ båda	4	„ „ „	1 056
	54	„ „ „	7 581

Dett visar, att kommunisterna har en stark majoritet i det nya till FFC anslutna Träarbetareförbundet och de hade kunnat göra vad de ville på representantmötet. Men det ingår i kommunisternas taktik att inte besätta alla poster med kommunister. De utser till ledande ställningar också andra men bara sådana, som de kan lita på och som förbinder sig att handla i enlighet med kommunisternas önsknings. Därför valdes också en simonisternas man till ordförande för det nya förbundet, men på den viktiga sekreterarposten placerades en kommunist, som sålunda har den verkliga övervakningen av förbundet om hand. I förbundsstyrelsen invaldes 6 simoniter och 4 kommunister och suppleanter i samma proportion. I förbundsdelegationen, som är högsta bestämmande organ under perioderna mellan kongresserna, invaldes 10 simoniter och 8 kommunister. Om inte kommunisterna på representantmötet hade haft säkra garantier för att tillräckligt många simoniter står till deras disposition, skulle de inte ha låtit simonisterna få majoriteten. Ingen kan heller veta hur många av dem, som ger sig ut för att vara simoniter, som i själva verket är kommunister, för kommunisterna låter ofta sina verkliga förtroendemän stå utanför partiet, då de många gånger kan komma längre med en sådan bedräglig manöver än genom att kasta fram personer,